

Η μυστική δραστηριότητα του τεκτονισμού μεγαλοποιεί την επιρροή των μασόνων στην ελληνική κοινωνία. Παρόλα αυτά ο Τεκτονισμός διατηρεί τη φήμη, ότι βρίσκεται πίσω από κάθε πολιτική, κοινωνική, οικονομική ή άλλη δραστηριότητα. Ποιά είναι η αλήθεια;

ΜΑΣΟΝΙΑ: Γνωστική παραθρησκεία, με πολιτικές και οικονομικές επιρροές

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΑ ΤΥΠΙΚΑ ΤΗΣ ΜΑΣΟΝΙΑΣ ΕΧΟΥΝ ΕΒΡΑΪΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Έρευνα: ΒΑΣΙΛΗΣ Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Α' ΜΕΡΟΣ

Φιλόδοξοι

Βασιλιάδες, πρωθυπουργοί, υπουργοί, μεγαλοτραπεζίτες, δικαστικοί, καθηγητές πανεπιστημίων, καλλιτέχνες, έμποροι, δημοσιογράφοι, επιστήμονες και άλλες προσωπικότητες ήταν, και είναι, μέλη του Τεκτονισμού, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ώτομα με φιλοδοξίες ή άλλες επιδιώξεις, συμμετέχουν στη μυστική - απόκρυφη αυτή οργάνωση. Η συμμετοχή τους στη μασονία, εξάπτει τη λαϊκή φαντασία, που μεγαλοποιεί την δραστηριότητα του τεκτονισμού, την ισχύ και την επιρροή του στα σημερινά πολιτικά και οικονομικά πράγματα. Αλλά, και η Εκκλησία, κυρίως η Καθολική, με την πολεμική της έχει δημιουργήσει ένα θρύλο γύρω από την δραστηριότητα του Τεκτονισμού. Αντίθετα οι Αγγλικανοί δείχνουν ανοχή, αλλά και συμμετοχή στη μασονία.

- Τόση δύναμη, έχουν, επιτέλους, οι μασόνοι;

Είναι ένα ερώτημα που πλανάται στο λαό, και σε άλλες κοινωνικές ομάδες που δεν βλέπουν με συμπάθεια την τεκτονική δραστηριότητα, ή έχουν αντίρρηση με τη μυστική και απόκρυφη δράση του.

Είχανε, πραγματικά, κάποτε δύναμη - ιδίως τον 18ο και τον 19ο αιώνα, αλλά και προηγουμένως - και η συστηματική διείσδυση ή η διακριτική στρατολόγηση ανθρώπων με θέσεις κλειδιά στην κοινωνία, αύξανε την επιρροή τους. Είναι και η μυστική δράση της μασονίας, που αυξάνει την ενεργή κοινωνική διείσδυσή της και την επίδρασή της στα πολιτικά ή τα οικονομικά μιάς χώρας. Δεν είναι έξω από την πραγματικότητα αν πούμε, ότι η μυστική και απόκρυφη δράση ελκύει άτομα φιλόδοξα και, γιατί όχι, ματαιόδοξα, τα οποία τα δίνουν όλα στην οργάνωση. Νιώθουν ξεχωριστά και ότι κάτι είναι. Έπειτα, οι θρησκευτικού τύπου τελετουργίες, με δοξασίες, τυπικά, και πειθαρχημένες επαναλαμβανόμενες θεουργικές δραστηριότητες, δημιουργούν «άβουλα» άτομα, που συσπειρώνονται γύρω από την αντίληψη της μοναδικότητας του τεκτονισμού.

Τα μυστήρια

Ο συμβολισμός, η ανάμειξη στοιχείων από τα αρχαία λατρευτικά τυπικά των Ελλήνων, των Αιγυπτίων, των Βαβυλωνίων, των Εβραίων, των Φοινίκων και των Χαλδαίων αναπαράγονται σε όλους τους βαθμούς της μασονικής ιεραρχίας. Εντυπωσιακά στοιχεία, που συνεγείρουν το συναίσθημα και πειθαναγκάζουν τα άτομα, ν' ακολουθούν τη μυστηριακή οδό, η οποία διεκδικεί το αλάθητο των διδασκαλιών και το απόλυτο στη μέθοδο αναζήτησης της μυστηριακής αλήθειας, την οποία αποκαλούν «φως». Δηλαδή, ο τεκτονισμός, είναι μιά μυστική γνωστική, παραθρησκευτική οργάνωση σαν κι αυτές που έδρασαν, κυρίως, τους τέσσερις πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες και αναβίωσαν τα μεσαιωνικά χρόνια, με το περίβλημα των ιπποτικών ταγμάτων. Τα τάγματα αυτά, όπως λ.χ. οι Ροδόσταυροι, οι ιππότες της Μάλτας, οι Αγγελικοί Αδελφοί, οι Ιππότες Καδώς, οι Ναΐτες, Καλατράβα κ.ο.κ., αλλά και στο Ισλάμ οι Ασασίνιοι (δολοφόνοι) είχαν ιεραρχία και τάξεις. Στις τάξεις τους υπηρετούσαν αριστοκράτες και ευγενείς, που διοικούσαν, ιερατείο, το οποίο προερχόταν από τις ίδιες τάξεις και οι στρατιώτες, οι οποίοι εστρατολογούντο από τα λαϊκά κοινωνικά στρώματα, για να υπηρετούν τυφλά, και χωρίς αντιρρήσεις, το τάγμα τους.

Η κοινωνική αδικία που επικρατούσε το μεσαίωνα και τα ύστερα χρόνια, έσπρωχνε το λαό προς τα ιπποτικά τάγματα. Έθελγε, άλλωστε, τα άτομα λαϊκής προέλευσης, το γεγονός ότι αποκτούσαν δύναμη ως μέλη των ιπποτικών ταγμάτων με κοινωνική ζωή, με επίφαση ισότητας των μελών, με μυστικές τελετουργίες και διδασκαλίες, με ανώτατη ιεραρχία κάτω από τη σιδερένια διοίκηση του Μεγάλου Δασκάλου, του Μάγιστρου ή του Πρωτομάιστορα, ή Μεγάλου Ποντίφηκα.

Ακόμη και σήμερα άτομα, μεσαίων ή κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων, εντυπωσιάζονται από το γεγονός, ότι μινούμενα στη μασονία, γίνονται αυτόματα «αδελφοί» αριστοκρατών και υψηλόβαθμων στελεχών της κοινωνίας. Στις ξένες χώρες οι Έλληνες μετανάστες μνηθήκανε στο μασονισμό, ακριβώς γι' αυτόν το λό-

γο, για να μην είναι στο περιθώριο, για να μην αποκαλούνται από τους ντόπιους «παλιόξενοι» και να μην αισθάνονται κοινωνική απομόνωση.

Σημαντική επίδραση στα τυπικά της μασονίας έχουν εβραϊκά στοιχεία, αλλά και αιγυπτιακά από την θρησκεία του Όσιρη και της Ίσιδος, ή την πίστη τους στις άγνωστες απόκρυφες διδασκαλίες του Ερμή του Τρισμέγιστου, καθώς και τους ορφικούς ή τους πυθαγόρειους ή τα Καβείρια Μυστήρια. Κι αυτές περιβαλλόμενες με μυστήριο και μύθους.

Αναμειγνύουν αυτά τα στοιχεία, όπως ακριβώς έκαναν οι γνωστικοί βαλεντινιανοί και οφίτες την εποχή της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και ο Μάνης. Ένας Πέρσης φιλόσοφος ιδρυτής θρησκείας, ο οποίος ανάμειξε στοιχεία ζωροαστρισμού, ιουδαϊσμού, βουδιστικά και χριστιανικά. Εκτελέστηκε από τους Πέρσες με οδυνηρό θάνατο. Τον γδάρανε ζωντανό. Υπάρχουν και σήμερα υπολείμματα του μανιχαϊσμού.

Οι Ιουδαίοι Εσσαίοι, επίσης, διαδραματίζουν μεγάλο ρόλο στη νοστορπία και τη διδασκαλία των μασόνων, όπου πλάθουν διάφορους μύθους, στα πλαίσια της τεκτονικής παραδόσεως. Κι αντών οι διδασκαλίες είναι πολύ λίγο γνωστές.

Η χρησιμοποίηση ονομάτων χριστιανών αγίων και ιστορικών βασιλέων εξάπτουν, επίσης, τη φαντασία των μασόνων, ιδίως όσων δεν έχουν σχετική φιλοσοφική και ιστορική παιδεία.

Οι Στοές φέρουν ονόματα βαρύνουσα, μεταξύ των οποίων Στοά της Βασιλικής Αψίδας, η οποία, σε διάφορες εποχές είχε ονόματα όπως Αγία Στοά, Ιερά Στοά και Βασιλική Στοά.

Η τεκτονική παράδοση διδάσκει, ότι:

· Η Αγία Στοά άνοιξε σε σκηνή στην έρημο και προήδρευαν διαδοχικά ο Μουσής, ο Αχολιάβ (ή Ελιάβ) και ο Βεζαλεέλ (ή Βεσελεήλ).

· Η Ιερά Στοά άνοιξε στο όρος Μορία στη διάρκεια της ανοικοδόμησης του πρώτου ναού. Στην Ιερά Στοά προήδρευαν ο βασιλιάς του Ισραήλ Σολομών, ο βασιλιάς της Τύρου Χιράμ και ο πρωτομάιστορας του ναού, επίσης, Χιράμ.

Στον τρίτο βαθμό, του διδασκάλου, γίνεται η αναπαράσταση της δολοφονίας του Χιράμ, με τυπικό του θανάτου και της αναστάσεώς του.

· Η Βασιλική Στοά άνοιξε ανάμεσα από τα ερείπια του ναού του Σολομώντα. Στη διάρκεια της ανοικοδομήσεώς του προήδρευαν ο Ζουρεββάβελ, ο Χαγκάι και ο Ισοούας.

Όσον αφορά το πάθος των μασόνων για ονόματα αγίων, κυρίως του Ιωάννη, εκτός από την εβραϊκή καταγωγή των προσώπων, υπάρχει και σχετική τεκτονική παράδοση για τον κάθε Ιωάννη. Θεωρούνται πάτρωνες των χριστιανών μασόνων:

1. Ο Ιωάννης ο βαπτιστής, θεωρείται προστάτης των συντεχνιών λιθουργών, που έδρασαν ως αδελφότητες στις αρχές της δεύτερης χιλιετίας στην Αγγλία, αλλά καθιερώθηκε στα 1717 ως προστάτης της Μεγάλης Στοάς της Αγγλίας.

2. Ο Ιωάννης ο ευαγγελιστής, τιμάται κυρίως από τις σκοπτικές στοές.

Παραδέχονται οι τέκτονες, ότι οι ονομασίες αυτών των αγίων δοθήκανε σε περιοχές όπου υπήρχαν θρησκόληπτοι και δεν βλέπανε με καλό μάτι την μυστική δραστηριότητά τους. Ύστερα, επειδή στις περιοχές αυτές υπήρχε ηλιολατρεία, αντικαταστάσανε τις γιορτές με την επέτειο εορτών του Αγίου Ιωάννου στο θερινό και το χειμερινό ηλιοστάσιο, δηλαδή στις 21 Ιουνίου και στις 22 Δεκεμβρίου. Οι χριστιανικές γιορτές και τα ονόματα χρησιμοποιήθηκαν ως προκάλυμμα.

Στοές αφιερωμένες και σε άλλους αγίους υπάρχουν πολλές, για διάφορους λόγους (Αγίου Ανδρέα, Αγίου Παύλου, Αγίου Πέτρου κ.λπ.).

Όλα αυτά μπορεί να τα συναντήσει ο καθένας και στην καθημερινή κοινωνική ζωή. Τότε, γιατί τόση μυστικότητα και αποκρυφισμός στη μασονία; Επικρατεί η εντολή, που είναι όρος και κανόνας ζωής των μασόνων: Βλέπε, Άκου, Σώπα (από τα λατινικά Audi, Vide, Tace), που καθιερώθηκε στα 1813 και ισχύει απαρέγκλιτα.

Οι Ναΐτες λ.χ. είχαν φοβερή στρατιωτική πειθαρχία και μυστικότητα και δεν έσπαγε η σιωπή των μελών. Χρησιμοποιούσανε και το φόνο ως μέσο επιτυχίας του τάγματος, ή για να βγάλουν από τη μέση ανεπιθύμητα πρόσωπα: Ο «θάνατος» -όχι ο φυσικός- είναι και σήμερα η τιμωρία όσων σπάνε τη σιωπή του μασονισμού. «Θάνατος» επαγγελματικός, «θάνατος» οικονομικός και «θάνατος» κοινωνικού απομονωτισμού. Όσο πετυχαίνει, βέβαια.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗ...

